

OSELVARKLUBBEN

KLASSEREGLER FOR SEILBÅTER
AV
OSELVARTYPEN

Vedtatt av Årsmøtet i Oselvarklubben den 28. november 2000.

Godkjent av Norges Seilforbund

Disse klassevedtekter bygger på "**Klasseregler for seilbåter av Oselvartypen**" opprinnelig vedtatt av Bergen og Hordaland Seilersamband i årene 1947 til 1958. Senere revidert og videreutviklet av BHSS frem til 1974 da BHSS ble omdannet til Oselvarklubben.

I regi av Oselvarklubben er klassevedtektene, med basis i gjeldende regler av 6. oktober 1978, revidert på Oselvarklubbens årsmøter den 29.09.1979, 4.10.1980, 3.10.1981, 23.10.1982, 4.08.1989, 24.04.1994, 25.02.1996, 9.03.1997, 12.12.1999 og 28.11.2000 .

Oselvarklubben

KLASSEREGLER FOR SEILBÅTER AV OSELVARTYPEN

INNHold:

HISTORISK OVERSIKT

OPPHAV OG KONSTRUKSJON

GODKJENT SOM KLASSE

SEKSJON A - GENERELT

- A.1 Entypeklausul
- A.2 Forkortelser
- A.3 Myndighet
- A.4 Språk
- A.5 Måling
- A.6 Tolkning av klassereglerne

SEKSJON B - ORGANISASJON

- B.1 Administrasjon av klassen
- B.2 Nasjonal klasseavgift
- B.3 Seilnummer
- B.4 Registrering og Målebrev (MB)
- B.5 Eierskifte
- B.6 Klasseinndeling
- B.7 Endringer av klasseregler

SEKSJON C - KRAV VED KAPPSEILAS

- C.1 Kjenningsbokstav og tall
- C.2 Utstyr
- C.3 Personlig flyteutstyr
- C.4 Flyteevne
- C.5 Mannskaper
- C.6 Deltakelse i regatta

SEKSJON D - SKROG

- D.1 Mål og sertifisering
- D.2 Skrog
- D.3 Kjøldrag

SEKSJON E - SKROGVEDHENG

- E.1 Kjøl / Finne
- E.2 Ror
- E.3 Stilk

SEKSJON F - RIGG

- F.1 Mål og sertifisering
- F.2 Mast
- F.3 Mastesko
- F.4 Stående og løpende rigg
- F.5 Bom
- F.6 Spilebom
- F.7 Spristake
- F.8 Spriheis

SEKSJON G - SEIL

- G.1 Måling av seil
- G.2 Seilareal og konstruksjon

SEKSJON H - UTRUSTNING

- H.1 Utrustning ombord
 - .1 Tiljer
 - .2 Tofter
 - .3 Seilbenker
 - .4 Løygang
 - .5 Tauverk og blokker
 - .6 Hal
 - .7 Ristropper
 - .8 Beslag

APPENDIKS

- A Skrogtegning
- B Prinsippskisse for seil

2000

KLASSEREGLER FOR SEILBÅTER AV OSELVARTYPEN

HISTORISK OVERSIKT

Oselvaren er en båttype som baserer seg på mer enn 2000 års båtbyggertradisjon for bygging av åpne udekkede trebåter, og således kan Oselvaren betraktes som et historisk dokument. I den trebordede småbåten ligger samlet erfaring fra mange generasjoner av båtbyggere og brukere. Båten skulle være god å ro, god å seile, myk nok, hard nok, sterk nok, lett nok. Med slike funksjonelle krav ble det også en vakker båt, og håndverket ble perfektionert gjennom århundrene. Langs norskekysten har småbåtene utviklet seg forskjellig, trolig ut fra felles historiske røtter med opphav lenge før vikingtiden. På Mangersnes, Radøy, er det bl.a. funnet nesten 2000 år gamle keiper som har samme løsning som det som ble benyttet på oselvaren i 1920 årene. En småbåt fra Gokstad-funnet er svært lik oselvaren slik den fremdeles bygges i dag.

I andre halvdel av 1700-tallet var det to sambygdinger, båtbyggerne Lars og Jørn Tøsdal, som hadde nøstene sine i munningen av Oselven. Her bygget de sine ettertraktede båter, og etter dem og stedet har båten siden båret navnet "oselvar".

Oselvaren var i lang tid svært etterspurt som bruksbåt - særlig i ytre strøk av Hordaland. Til langt ut på 1900-tallet var den rene folkebåten. - Båten ble enten rodd eller seilt, avhengig av vær og vind. De to båtbyggerne fra Tøsdal satte i gang opplæring av andre båtbyggere, og dette gav grunnlaget for senere kjente båtbyggernavn som Askvik, Drange og Søvik. I senere tid er båtbyggerkunsten ført videre bl.a. gjennom Hordamuseets båtbyggerkurs i årene 1979 - 82, og ved at Os Kommune vinteren 1996/97 bygget et nytt stort nøst/sjøhus, "Oselvarverkstaden", ved Oselvens østre munning på Osøyro for nybygging og reparasjon av oselvere.

I regattasammenheng kjenner vi til at oselvarbåter deltok i Bergens Seilbaadforenings regattaer omkring 1880. Allerede så tidlig som i 1865 deltok oselvere i kappseilas i Hjeltefjorden under fiskerietstillingen i Bergen det året. I Bergens Seilbaadforenings første aktive periode i årene etter 1872, var ulike bruksbåtstyper aktuelle i regattasammenheng. Dette endret seg imidlertid fra omkring 1890 - da foreningen satset sterkt på utvikling av mer moderne og gjerne internasjonale båtstyper. Således kom den første utviklingen av oselvaren som regatta- og kappseilingsbåt i stor grad til å skje i båtlaget "Ran" - etter at dette ble stiftet den 13. mars 1894. "Ran" holdt sin første eskadreseilas på Byfjorden i Bergen 17. juni samme året, mens lagets første offisielle kappseilas ble arrangert 23. mai 1897. Kappseilasene ble holdt på Byfjorden i Bergen og ble etter hvert ganske populære. Dette ga støtet til at organisert kappseiling med oselvar etterhvert kom i gang også utenfor Bergen. I tillegg til Båtlaget "Ran" (1894) ble det stiftet en rekke oselvarlag: Hjeltestad Seilforening (1915), Arne Seilforening (1920), Hufferens Seilforening, Kvalvaags Seilbaatforening, Møgster Båtlag (alle stiftet i Austevoll i løpet av 1920-årene), Milde Båtlag (1928), Båtlaget Njord/Tysnes (1935), Breistein Siglarlag (1938). Etter noen tiår forsvant oselvarlagene i Arna og Breistein. Lagene og virksomheten i Austevoll ble liggende nede etter 1945. Imidlertid ble Austevoll Seilforening dannet på 1980-tallet. Seiling med oselvar tok foreningen opp igjen fra 1991. De øvrige fire lagene har holdt det gående fra de ble stiftet og frem til i dag. Med unntak av de 5 krigsårene under den 2. verdenskrig, har oselvaren årlig deltatt i kappseilaser like siden 1897.

For å skape så like forhold som mulig mellom konkurrerende oselvarbåter fra forskjellige båtlag, ble det alt før krigen snakket om å skape et felles forbund av oselvarlag. Dette fellesorganet ble realisert i 1945 i og med opprettelsen av Bergen og Hordaland Seilersamband (BHSS). Sambandet satte opp regler for båtenes størrelser, seilareal og mannskapstall. I tillegg utarbeidet seilersambandet terminliste for oselvarlagene i Bergen og omland og avgjorde eventuelle tvistesaker i forbindelse med seilasene. BHSS fungerte helt frem til og med 1973.

Da Norges Seilforbund ble stiftet i 1970 innebar dette samtidig at den organiserte seilporten kom med i Norges Idrettsforbund. Norges Seilforbund og Hordaland Seilutvalg (fra 1978 Hordaland Seilkrets) overtok snart de fleste av de oppgavene og funksjonene som BHSS tidligere hadde hatt, ikke minst m.h.t. terminlister, tvistemålsavgjørelser og andre mer administrative oppgaver.

Denne utviklingen førte til at det var mer hensiktsmessig for oselvaren - på lik linje med andre regattabåter - å få sin egen klasseklubb. Den 18. februar 1974 ble derfor BHSS omorganisert og skiftet navn til OSELVARKLUBBEN, klasseklubb for oselvarbåten brukt som kappseilingsbåt.

I årene 1974 - 1978 ble klassevedtektene for oselvarbåten stadig utviklet og forbedret. I 1978 førte dette arbeidet til at NSF godkjente oselvaren som nasjonal klasse.

OPPHAV OG KONSTRUKSJON

Som den historiske oversikten viser finnes det ingen konstruktør av oselvaren. Den har utviklet seg gjennom århundrene og båtbyggertradisjonen har gått i arv fra far til sønn. Det nærmeste en kommer en båtkonstruktør for oselvaren sin del er kanskje de to båtbyggerne Lars og Jørn Tøsdal, som gav båttypen dens identitet.

Oselvaren ble, og blir fremdeles, bygget på bakgrunn av erfaring og avsatte mål på "alnestokken", ikke etter tegninger. Båtbyggeren har dermed en stor grad av frihet til å forme båten etter egen oppfatning innenfor de generelle rammer som karakteriserer oselvaren. Og således er det ingen oselvere som er nøyaktig identisk like.

Tegninger av oselvaren er basert på opptegninger og målinger utført av Bernhard Færøyvik ved Bergens Sjøfartsmuseum. I 1982 laget Bjarne Engen, Oselvarklubben, en generell tegning av en oselvarfæring (storfæring på 10.5 båtalner) basert på Færøyviks oppmålinger. Denne tegningen er veiledende for hvordan en oselvar er konstruert.

GODKJENT SOM KLASSE

Oselvaren ble godkjent som Nasjonal klassebåt av Norges Seilforbund i 1978.

SEKSJON A - GENERELT

A.1 Entypeklausul

A.1.1 Disse klasseregler er **lukkede klasseregler**. Hvilket betyr: Alt som ikke klart angis som tillatt i disse klasseregler er FORBUDT.

A.2 Forkortelser

A.2.1 ISAF International Sailing Federation (Det Internasjonale Seilforbund)
NSF Norges Seilforbund
MB Målebrev
MS Måleskjema
IKR Internasjonale Kappseilings Reglene
SB Seilingsbestemmelsene

A.3 Myndighet

A.3.1 Nasjonal myndighet for klassen er NSF, som skal samarbeide med Oselvarklubben i alle spørsmål angående klassereglene.

A.3.2 Hverken NSF eller Oselvarklubben aksepterer noe rettslig eller økonomisk ansvar med hensyn til disse klasseregler.

A.4 Språk

A.4.1 Klassens offisielle språk er norsk. Fagterminologi for navnsetting av deler og detaljer på oselvarens skrog vil være i følge den muntlige tradisjon som disse er overlevert i gjennom generasjoner blant båtbyggerne.

Det er et mål for klubben å ivareta for fremtiden alle tradisjonsbundne navn og uttrykk knyttet til oselvaren, også hva gjelder rigg og utstyr ombord forøvrig.

Dersom klassereglene oversettes til andre språk skal den norske teksten gjelde ved en eventuell tvist angående oversetting.

A.4.2 Ordet «**skal**» er tvingende og ordet «**bør**» er tillatende.

A.5 Måling

A.5.1 Måling skal gjøres i henhold til ISAF MÅLEPROSEDYRE dersom ikke annet er spesifisert i disse klasseregler.

A.6 Tolkning av klassereglene

A.6.1 Dersom det skulle forekomme noen konflikt mellom klasseregler, tegninger og byggespesifikasjoner skal saken oversendes NSF.

A.6.2 Alle tolkninger skal gjøres av NSF, som skal rådføre seg med Oselvarklubben.

SEKSJON B - ORGANISASJON

B.1 Administrasjon av klassen

B.1.1 NSF's funksjoner i følge disse klasseregler kan delegeres til Oselvarklubben.

B.2 Nasjonal klasseavgift

B.2.1 Ingen

B.3 Seilnummer

B.3.1 Oselvarklubben tildeler seilnummer i hver klasse hvor båten måler inn. Seilnummeret følger båten for all tid og kan ikke beholdes av selger dersom båten skifter eier. Seilnummer kan heller ikke lånes mellom båter eller overdras fra en båt til en annen.

B.4 Registrering og Målebrev (MB)

B.4.1 Oselvarklubben registrerer oselvarbåter i de klasser hvor båtene måler inn. Før en båt registreres i en klasse må det kunne dokumenteres at båten måler inn i klassen. Ved første gangs registrering av en båt vil imidlertid båten bare bli registrert i den eller de klasser som båtieren ønsker. Senere kan båten om ønskelig registreres i andre klasser hvor båten måler inn.

B.4.2 Skriftlig anmodning om registrering av båt i en klasse sendes til Oselvarklubben. Oselvarklubben fører arkiv over registrerte båter.

B.4.3 Oselvarklubbens målekomite utfører målinger av båt, rigg og seil basert på de til en hver tid gjeldende klasseregler. Det betales eget målegebyr for måling av båt og rigg, samt eget gebyr for måling av seil. Gjeldende takster for målegebyr fastsettes av styret i Oselvarklubben.

B.4.4 Oselvarklubben utsteder målebrev for båt og seil. Kopi av MB arkiveres av Oselvarklubben.

B.5 Eierskifte

B.5.1 Eierskifte ugyldiggjør eksisterende MB på båt, men båten behøver ikke å måles om. Den nye eieren skal bekrefte at ingen endringer, som ikke er i samsvar med disse klasseregler, er gjort på båten og samtidig be Oselvarklubben om å opprette nytt MB i ny eiers navn. Gammelt MB sendes til Oselvarklubben og nytt MB sendes til den nye eieren.

B.6 Klasseinndeling

B.6.1 OSELVARKLUBBEN registrerer oselvare i følgende klasser:

Klasse	Beskrivelse	Seilareal	
A	Seksæringer	med inntil	25 m ² seilareal
B	"	"	20 " "
D	Seksæringer/færinger	"	17 " "
E	" "	"	15 " "
H	Færinger	"	13 " "
K	"	"	10 " "
L	"	"	8 " "
Spriseil	"	"	8 " "

Klassene A - B - D - E - H - K og L benytter **Bermudarigg**, men kan også rigges med lugger eller gaffelrigg. Spriseilklassen benytter kun **spriseilrigg**.

Norgesmesterskap kan arrangeres i klassene: E - K - L og Spriseil.

B.7 Endringer av klasseregler

- B.7.1 Endringer av klassereglene skal fortrinnsvis skje på ordinært årsmøte i Oselvarklubben. Når styret finner det formålstjenlig kan endringer også finne sted på ekstraordinært årsmøte. I begge tilfeller skal en endringssak være oppført på sakslisten ved kunngjøring av årsmøtet.

Forslag om endring av klassereglene kan fremmes av registrerte båteiere, som må være medlem av Oselvarklubben. Forslag må være skriftlige og i undertegnet stand være kommet Oselvarklubbens styre i hende senest 31. august. Forslagene skal behandles av målekomiteen (Oselvarklubbens), som avgir innstilling (kommentar) til styret. Forslagene skal sammen med målekomiteens innstilling sendes medlemmene samtidig med innkallelsen til ordinært årsmøte.

Det er også adgang for styret og målekomiteen til å fremme forslag når de måtte finne det nødvendig.

B.7.2 Voteringsregler:

Kun båteiere, som er medlem i Oselvarklubben, har stemmerett vedrørende klassens tekniske vedtekter (klassereglene), og en stemme per båt.

Generell avstemning:

Ved avstemning over regler av generell betydning for alle klasser, stemmer båteierne samtidig. Krav til endring: 2/3 flertall blant fremmøtte båteiere.

Spesiell avstemning:

Ved endring av vedtekter som gjelder spesielt for de enkelte klassene: Båteierne i de respektive klasser stemmer separat for hver klasse.

Krav til endring: 2/3 flertall blant fremmøtte båteiere.

SEKSJON C - KRAV VED KAPPSEILAS

Mannskapet og båten skal tilfredsstille reglene i denne seksjonen før klarsignalet og, når det kreves, under kappseilasen. Disse reglene sjekkes ikke som en del av klassereglene krav til måling.

C.1 Kjenningsbokstav og tall

C.1.1 Føring av klassebokstav

Klassene A, B, D, E, H, K og L fører sin klassebokstav som kjenningsbokstav i storeseilet i tillegg til sitt seilnummer.

Spriseiklassen bruker ikke kjenningsbokstav i seilet, kun seilnummer.

C.1.2 Mål

Mål på klassebokstaver og tall i seilet (alle mål er minimumsmål):

Høyde : 30 cm

Bredde : 15 cm

Tykkelse : 5 cm

Avstand mellom bokstav og tall - 10 cm

Avstand mellom tall - 5 cm

C.1.3 Plassering

Klassebokstav og tall i seilet skal plasseres i forskjellig høyde på de to sider av seilet, høyest på styrbord side. Det skal være en vertikal avstand på minst 10 cm mellom bunnen av seilnummeret på styrbord side og toppen av kjenningsbokstav/tall på babord side.

C.1.4 Utforming

Tall og bokstav i seilnummeret skal være utformet som følger:

A B D E H K L
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Fra og med sesongen 1997 kan arrangøren nekte båter å benytte seil som ikke tilfredsstillt det ovennevnte krav til utforming av tall og bokstav i seilet. Benyttes likevel slike seil skal båten ha en advarsel og gis anledning til å korrigere utformingen av nummer og bokstav i seilet. Unnlater båten å følge advarselen, kan den nektes deltagelse, eller den kan diskvalifiseres dersom den fortsetter å seile med ukorrekt utformede tall og bokstav i seilet.

C.1.5 Unntak

For seil levert i 1996 eller tidligere har regelen om tall- og bokstav-utforming (pkt. C.1.4) ikke tilbakevirkende kraft.

Det samme gjelder for seil, levert i 1996 eller tidligere, hvor klassebokstav/tall på de to sider av seilet ikke overlapper hverandre, men hvor den vertikale avstanden mellom dem er mindre enn den ovenfor nevnte minsteavstand (pkt. C.1.3).

C.2 Utstyr

C.2.1 **Forseil**

Det er tillatt å bruke forseil av forskjellig størrelse, men bare ett om gangen. Om skifting av forseil (se regel 50.1 "Skifte seil" i de internasjonale kappseilings-reglene).

Det er ikke tillatt å bruke spinnaker, men i forbindelse med forseilet er det tillatt å bruke spilebom.

C.2.2 **Fangline**

Fangline skal være ombord under kappseilas. Fanglinen skal være min. 8 mm line eller vevet bånd og ha en lengde på minst 6 m. Fanglinen skal være festet i framrungen og være klar til øyeblikkelig bruk.

C.2.3 Manuell kraft

Det er ikke tillatt med noen form for elektriske, hydrauliske eller motoriserte hjelpemidler ombord i en oselvar under kappseilas.

All operering og justering av stående og løpende rigg, spilebom, storseilbom og spristake, samt skjøting av seil, skal skje ved hjelp av manuell kraft, eventuelt ved hjelp av tauverk, vaier og taljer.

C.2.4 Vindindikator

Under kappseilas er det tillatt å benytte vindindikator - vaker, vindex etc. - montert i mastetoppen. I vantene kan det monteres tøystrimler/tråder/lus.

C.2.5 Kompass

Under kappseilas er det kun tillatt å benytte analogt væskefylt kompass.

C.2.6 Posisjonsbestemmelse og kommunikasjon

(a) GPS eller annet elektronisk utstyr til bestemmelse av båtens posisjon, kurs og fart er ikke tillatt å benytte under kappseilas.

(b) Mobiltelefon eller annet elektronisk kommunikasjonsutstyr er ikke tillatt å benytte under kappseilas til formidling av informasjon som er relevant for kappseilasen.

C.3 Personlig flyteutstyr

C.3.1 Under regatta skal det alltid være ombord 1 - en - godkjent seil-/redningsvest eller annet godkjent flyteplagg pr. person.

C.4 Flyteevne

C.4.1 Båtene skal være utstyrt med øseredskaper som er tilstrekkelig til at en båt kan øses tom når den tar inn mye vann.

Selvlensere er ikke tillatt, men regelen har ikke tilbakevirkende kraft med hensyn til selvlensere montert før år 2000.

Det er tillatt å montere flytestoff eller oppblåsbare luftpølser i båtene.

C.5 Mannskaper

C.5.1 Mannskapenes antall er fastlagt således:

For klasse	A og B	:	5	personer
" "	D og E	:	4	"
" "	H, K og L	:	3	"
" "	Spriseil	:	3	"

Under juniorregattaer benyttes spriseilriggede båter med 3 personer ombord.

C.6 Deltakelse i regatta

C.6.1 I regattasammenheng kan en båt bare delta i en klasse hvor båten måler inn og har gyldig målebrev.

C.6.2 En båt kan under kappseilas vanligvis bare delta i den klasse den er påmeldt. Hvis en båt blir uten konkurrent i sin egen klasse, kan regattastyret gjøre unntak fra denne regel og overføre båten til en alternativ oselvarklasse hvor båten ønsker å delta.

C.6.3 En arrangør kan benytte Oselvarklubbens Respittsystem til rangering av oselvare ved sammenslåing av båter fra flere klasser under kappseilas. Men da må dette være kunngjort på forhånd i innbydelsen til seilasen. Unntak herfra kan gjøres for pokaler som omfatter oselvare på tvers av klasseinndeling.

SEKSJON D - SKROG

D.1 Mål og sertifisering

- D.1.1 Skroget skal være i samsvar med klassereglene på det tidspunkt da den ble målt.
- D.1.2 Hvis skroget har blitt endret med hensyn til lengde, bredde eller kjøldragets dybde, skal ny måling utføres og nytt målebrev utstedes. Ny måling eller besiktigelse skal også utføres dersom annen vesentlig endring har blitt gjort på skroget forøvrig.
- D.1.3 Skrog og kjøldrag skal være konstruert etter god båtbyggertradisjon for oselvaren, som vist på skrogtegningen i appendiks A i disse klasseregler. Nødvendige skaleringer og justeringer, avhengig av om båten er en færing, storfæring eller seksæring, er tillatt.

D.2 Skrog

D.2.1 Beskrivelse:

Oselvarfæringen er en klinkbygget trebåt med 3 brede bordganger på hver side. Sæksæringene har i tillegg en høyreist kjølrinne nederst mot kjølen. Bordgangene eller kjølrinnen er festet til kjølen, løtet og stavnen med båtsøm eller skruer.

Båtene er bygget på en T-kjøl som er festet til fram- og bakløte, som med sin krumme form danner overgangen fra kjølen til fram- og bakstavn.

Nedre bordgang på hver side mot kjøl eller kjølrinne, består av 3 bord: fram- og bakhals, samt botnabordet (bunnbordet) i midten.

Midtre bordgang på hver side består av 2 bord: frambøra og bakbøra (fremre og bakre bærebord).

Øvre bordgang på hver side består av 2 bord: framrip og bakrip.

Innvendig i færingene holdes båtskallet på plass ved hjelp av 3 spant, mens seksæringene har 4 eller fem. I tillegg kommer fram- og bakrong. De to fremste spantene i en færing består av to hoveddeler, underbandet og beten. Underbandet ligger an mot bærebord og halsbord, og er festet til disse, og følger båtens bordgang fra den ene siden til den andre. Beten ligger an mot ripebordet og er festet til dette. Beten er kneformet, slik at den fra nedre kant av ripebordet på den ene siden av båten går tvers over til ripebordet på den andre siden.

Det bakerste spantet, hodlerongen, har vanligvis ikke bete, men det kan monteres en list tvers over hodlerongen i samme høyde som betene.

Det er heller ikke vanlig å bygge en oselvar med et lite støtteband (støttespant) foran frambandet eller i framrom, bakrom eller i bakskuten. Dette er det likevel tillatt å gjøre på en regattaoselvar. Blant annet kan en montere masteskoen slik at den hviler på frambandet og et støtteband istedet for å stå på selve kjølstokken. Videre kan støtteband i framrom, midtrom, bakrom og bakskut bidra til avstiving av eventuelle gjennomgående kjølbolter. Det er også tillatt å montere en langsgående tredrager oppå bandene fra et eventuelt støtteband foran frambandet og like bak til hodlerongen. Denne drageren kan da være festet til, eller nedsenket på, samtlige band som den går over. Masteskoen kan da monteres oppå drageren.

Foran framspantet er et lite kne festet til ripebord og bærebord. Dette kneet, sigling-okje, bidrar til feste for seiltoften, som hviler på både frambeten og siglingaokjen.

For ytterligere skroginformasjon se illustrasjon av oselvar , appendiks A i disse klasseregler.

- D.2.2 Materiale: Materiale i en oselvarbåt skal være av trevirke (ikke kryssfinér).

Kjøl, løte og stavn i eik.

Kjølrinne, framhals, bakhals, botnabord, bærebord og ripebord i furu.

Esing i furu eller einer.

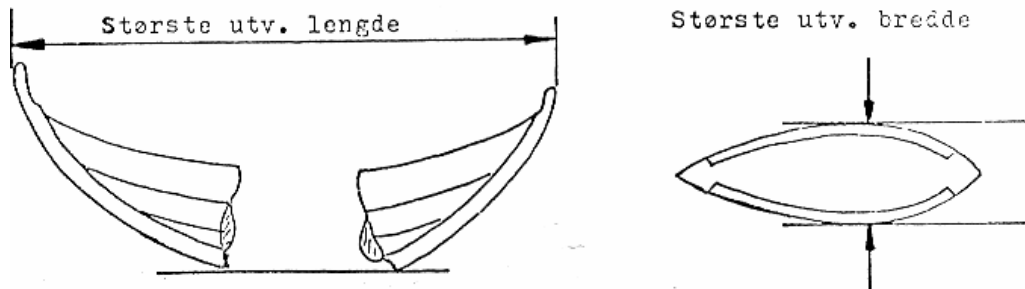
Fram og bakrong, beten, knær og underband i furu eller einer.

Reparasjon av sprekker i skroget bør utføres i samme materiale som skroget, men annet materiale av fri type kan benyttes .

D.2.3 Dimensjoner:

D.2.3.1 I klassesammenheng er kun følgende skrogmål viktige for å avgjøre om en båt måler inn i en oselvarklasse eller ikke:

- a) Største **utvendig lengde**: Måles utvendig over stevnene, inklusiv bandjern.
- b) Største **utvendig bredde**: Måles mellom ripebordenes ytterkanter. Eventuell slitelist, langesing, utvendig på ripebordet skal ikke måles med.

Det er kun tillatt å delta i regattaer med båter som overholder disse mål:

Klasse	Maks. LENGDE meter	Min. LENGDE meter	Min. BREDE meter
A	8,00	7,00	1,75
B	7,70	7,00	1,75
D	7,70	6,80	1,70
E	7,70	6,45	1,60
H	7,40	6,20	1,60
K	7,00	5,80	1,55
L	6,40	5,60	1,50
Spriseil	6,35	5,40	1,45

D.2.3.2 Båtens bordganger skal ha en tykkelse på minimum 10.0 mm.

D.3 Kjøldrag

D.3.1 Alle oselvarklasser

- a) Fastkjølen på en oselvar er langkjølen mellom framløtet og bakløtet. Båtens kjøldrag utgjøres av langkjølen, samt de delene av fram- og bakløtet som er under vannlinjen. Kjøldraget skal ha fasong som vist på skrogtegning i appendiks A, dog med eventuelle unntak angitt ellers i D.3.1 og D.3.2.
- b) Minste dybdemål på kjøldraget skal ikke være mindre enn 4.0 cm for framløte og langkjølen, og ikke mindre enn 3.0 cm for bakløtet.
Største dybdemål på kjøldraget skal ikke være større enn maks. tillatt dybdemål i Spriseilklassen (se D.3.2).
- c) Kjøldragets dybdemål omfatter både kjøldraget av tre, samt eventuelt bandjern til beskyttelse mot slitasje. Dybdemålet skal måles *vinkelrett* på bordgangens innfelling mot kjølen og ut til kanten av kjølen. Dvs. at når bordgangen svinger opp langs løte og stevn følger den vinkelrette målevisningen etter.
- d) Buen fra framstavn over framløte til fastkjølen skal danne en jevnt krummet bue (konkav) som følger bordgangens profil. Dybdemålet (inn mot bordgangens innfelling) kan økes jevnt til maks tillatt dybdemål ved overgangen fra løte til kjølen. Ingen brå økninger i dybdemålet kan gjøres ved utforming av framløtet.

Ved utforming av framstavn, framløte og kjøl skal disse mål overholdes:

	Måleposisjoner på løtet		
	Topp	Halvveis	Bunn
	Dybdemål cm	Dybdemål cm	Dybdemål cm
Maksimum	8,0	13,0	13,1

Målestasjoner:

Topp :	Midt i skaringen mellom stavnen og løtet.
Halvveis:	Midt mellom skaring stavn/løte og skaring løte/kjøl.
Bunn:	Midt i skaringen mellom løte og kjøl.

D.3.2 Spriseilklassen

I denne klassen er det tillatt å bruke inntil 5 tommer (13,1 cm) dyp fast kjøl (kjøldrag) av tre.

Utforming fra framstavn via framløte til fastkjølen skal være i samsvar med D.3.1.d. En båt som ved skaringen mellom framløte og langkjølen ikke har fullt dybdemål, kan bakenfor skaringen øke kjøldybden til maks dybdemål ved hjelp av en brå økning i form av ekstra kjølstykke, som er skrånåret i forkant.

Bak kan det ekstra kjølstykket avsluttes med en rett eller bakover skrånad kant inn til det originale kjøldraget, så lenge dette gjøres foran skaringen mellom kjøl og bakløte.

SEKSJON E - SKROGVEDHENG

E.1 Kjøl / Finne

E.1.1 Klassene: A - B - D - E - H - K - L

I tillegg til båtens normale kjøl er det tillatt å bruke ekstra kjøl (stråkjøl/finnekjøl) etter eget ønske, uten at dette derved tilfører båten ballast.

Den ekstra kjølen skal være fast montert og festet til kjøldraget, enten ved hjelp av bolter gjennom kjølstokk og/eller band, eller ved hjelp av metallbånd/plater, som festes med skruer/bolter, på utsiden av kjøldrag og ekstrakjøl.

E.2 Ror

Ror med rorsveiv (rorkult) og rorstang skal være ombord under kappseilas.

E.2.1 Roret, rorsveiv og rorstang skal være av tre.

E.2.2 Roret skal ha utforming som følger akterstavnprofilen. Oppe skal roret være festet i et lås av vanlig type, og nede enten med klo på skinne eller ved hjelp av pigg i holk eller øye. Rorsveiven skal være festet til rorets babord side. Rorstangen festes til rorsveivens frie ende ved hjelp av valgfritt leddbeslag.

E.2.3 Dimensjoner:

Tykkelse og størrelse på roret er valgfritt.

Rorstangen skal være laget av et rett emne hvor lengde, tykkelse og utforming forøvrig er fri.

E.3 Stilk

Båter som fra før 1970 er utstyrt med stilk tillates å beholde denne. For andre båter, eldre som nyere, er stilk ikke tillatt.

SEKSJON F - RIGG

F.1 Mål og sertifisering

- F.1.1 Riggens skal være i samsvar med klassereglene på det tidspunkt da den ble målt.
- F.1.2 I Spriseilklassen skal sprinokken være storseilets høyeste punkt.
- F.1.3 Hvis mast eller mastesko har blitt endret med hensyn til "Maksimal mastelengde" (F.2.2), skal ny måling utføres og nytt målebrev utstedes.

F.2 Mast

F.2.1 Materiale:

Tre og/eller aluminium er tillatt som materiale i mast på oselveren.

F.2.2 Dimensjoner:

Mastens største tillatte lengde regnet fra senter av skiven for storseilfallet til kjøll, inklusiv masteskoen, er:

Klasse	Maks. MASTELENGDE meter
A	9,50
B	9,40
D	8,98
E	8,70
H	8,42
K	7,90
L	7,40
Spriseil	4,40

Tremasten kan enten lages i helved eller som laminat av to eller flere deler, eventuelt med innvendig hulkile.

Aluminiumsmasten lages av hulprofilemne.

Mastens tykkelse er valgfri.

F.2.3 Utforming:

Både for bermudarigg og spriseilrigg skal masten enten være utstyrt med mastespor som storseilet er tredd inn i, eller være utstyrt med skinne som storseilet festes til med sleider.

Gaffelrigg, luggerrigg og spriseilrigg kan også være utstyrt med lissing eller ringer til å feste storseilet til masten med.

Forøvrig er utforming av masten valgfri.

F.3 Mastesko

F.3.1 Materiale:

Materialet i masteskoen er valgfritt.

F.3.2 Dimensjoner:

Masteskoens dimensjon og utforming er valgfri.

Masten kan skyves frem eller tilbake i masteskoen ved hjelp av klosser, bolter eller en mekanisk skrueanordning.

F.4 Stående og løpende rigg

F.4.1 Stående rigg

Sidevant, undervant, mellomvant, toppvant hører til oselverens stående rigg.

Nede skal vantene være festet til skroget med røstjern, eller til metallplater mellom to røstjern. Festepunktet skal ikke kunne flyttes underveis i en seilas. Under seilas skal vantenes stramming kun reguleres ved hjelp av strekkfisk eller annen mekanisk strammeanordning på vantet, eller man justerer strammingen ved at masten flyttes frem og tilbake ved hjelp av masteklosser i seiltoften og/eller ved hjelp av klosser/skrue i masteskoen.

F.4.2 Løpende rigg

Lensetakkel (lensebardun), baugstag, akterstag, innhal og uthal for spiling, spriheis, fokke og storseilsfall hører til oselverens løpende rigg.

F.4.2.1 Lensetakkel

F.4.2.1.1 Lensetakkelet skal festes oppe på hver side av masten i samme høyde som fokkefallet. Benyttes hanefotanordning i toppen av lensetakkelet, skal hanefotens nederste festepunkt mot masten ikke være høyere oppe enn fokkefallets festepunkt. Hanefotens øvre festepunkt skal være over fokkefallets festepunkt.

F.4.2.1.2 På hver side av skroget skal lensetakkelet enten

- a) være festet til en sleide på lensetakkelskinner festet til innsiden av esingen og strammes ved at sleiden skyves bakover på skinnen, eller
- b) festes og strammes ved hjelp av tauverk og taljer.

F.4.2.2 **Baugstag** og **akterstag** kan reguleres ved hjelp av wire og tauverk som strammes og festes ved hjelp av kryssholt, klemklype eller strammeklemme.

F.4.2.3 **Innhal for spiling** av fokkebommen (spilebommen) kan bestå av wire og/eller tauverk, som føres gjennom en eller flere blokker festet innvendig på stav og/eller løte. Innhalet reguleres ved hjelp av taljeanordning som strammes og festes ved hjelp av kryssholt, klemklype eller strammeklemme. Plassering av nødvendige blokker, samt av taljens festeanordning, er fri.

Uthal for spiling kan reguleres til hver side av båten ved hjelp av tauverk, som strammes og festes ved hjelp av fritt plassert kryssholt eller klemklype. Uthalet kan føres gjennom en fritt plassert blokk på hver side av båten.

Det er fritt hvor og hvordan man vil innfeste innhal og uthal på spillebommen.

F.4.2.4 **Spriheisen** kan bestå av wire og/eller tauverk, som strammes ved hjelp av taljeanordning og festes på kryssholt eller i klemklype.

F.4.2.5 **Fokke- og storseilsfall** kan bestå av wire og/eller tauverk. Fallene kan ledes inne i masten. Fallene strammes og festes ved hjelp av fritt plassert kryssholt eller klemklype.

F.4.3 **Bermudariggen** skal være utstyrt med minimum toppvant, undervant og lensetakkel. Plasseringen av disse er valgfritt. En kan om det ønskes også benytte mellomvant, baugstag og akterstag. Antall storseilsfall og fokkefall etter behov. Toppvantet bør gå helt til topps. Røstjern og strekkfisker kan benyttes etter behov.

Bermudariggen skal utstyres med maksimum et salingshorn-par i tre eller aluminium. Salingshornenes utforming og spredningsvinkel er fri. I tillegg til salingshorn kan bermudariggen være utstyrt med maksimum en strut/diamant laget i tre eller aluminium.

F.4.4 **Spriheilriggen** skal være utstyrt med kun ett sidevant på hver side. Det er ikke tillatt med baugstag. Det er tillatt med kun ett storseilsfall. Det skal være spriheis.

F.4.5 Dimensjoner:

Wire-dimensjoner på stående og løpende rigg er valgfrie.

Tau- dimensjoner på stående og løpende rigg er valgfrie.

F.5 Bom

I alle klasser er det tillatt med bom på storseilet.

Storseilet festes til bommen enten ved hjelp av spor i bommen, lissing eller sleider på skinne. Det er også tillatt å føre storseilet løst på bommen, kun festet til bommen i halsen og i skjøtnokken ("loosefooted").

F.5.1 Materiale:

Tre og/eller aluminium er tillatt som materiale i storseilbommen.

F.5.2 Dimensjoner:

Storseilbommen kan enten lages av helved/helgoods eller av hulprofil.

Tykkelse og utforming forøvrig er valgfri.

F.5.3 Feste til masten:

Bommen kan holdes på plass mot masten ved hjelp av en bomklo eller være tredd inn på en pigg, hengslet på en mastesleide, som kan skyves opp og ned på masten.

En eventuell bomklo kan være laget i tre, aluminium, metall eller plast.

F.5.4 Skjøting av storseilsbommen:

Storseilsskjøtet skal bestå av et enkelt tau i valgfri lengde.

F.5.4.1 Skjøting med løygang

Når løygang benyttes skjøtes storseilsbommen ved hjelp av følgende prinsipielle skjøteanordning:

Det er valgfritt om en vil begynne storseilsskjøtingen på bommen eller på løygangen. En blokk/taljeanordning benyttes mellom bommen og løygangen. Taljeutvekslingen er valgfri.

Skjøtet kan videre, enten gå direkte til storseilsgasten, eller føres via en blokk lenger fremme mot midten av bommen og ned via en blokk i båten til storseilsgasten. Plassering av blokker på bommen og blokk i båten er valgfri.

F.5.4.2 Skjøting uten løygang

Når løygang ikke benyttes skjøtes storseilsbommen ved hjelp av følgende prinsipielle trekantskjøting:

Storseilsskjøtet festes til bommens bakre del, ledes ned og gjennom en blokk festet til esingen, videre gjennom en blokk festet til motsatt esing og opp til og gjennom en blokk på bommen. Denne blokken festes så nært som mulig til der skjøtingen starter på bommen. Skjøtet kan videre, enten gå direkte til storseilsgasten, eller føres via en blokk lenger fremme mot midten av bommen og ned via en blokk i båten til storseilsgasten. Plassering av blokker på bommen og blokker i båten er valgfri.

Under seilas skal rorstangen føres inne i og gjennom trekantskjøtingen.

F.6 Spilebom

F.6.1 Spiling av fokk:

Det er valgfritt om en vil spile ut fokken i skjøtbarmen eller, som mest brukt, å spile ut halsen ved at innhalet for spilingen slakkes og fokken, på spilebommen, føres ut til siden.

F.6.2 Materiale:

Tre og/eller aluminium er tillatt som materiale i spilebommen.

F.6.3 Dimensjoner:

Spilebommens lengde er valgfri.

Spilebommen lages av et rett emne hvor tykkelse og utforming forøvrig er valgfri.

F.6.4 Feste til masten:

F.6.4.1 Når fokken spiles ut skal spilebommen være festet til masten. Den skal ikke være festet høyere opp enn 30 cm over festet for storseilsbommen.

Den kan festes til masten ved hjelp av

- a) bomklo,
- b) et fast montert øye på mastens forside, som bommen kobles inn på,
- c) en langsgående bøyle, eller skinne, på forsiden av masten, som spilebommen er festet til, og som tillater bommen å skyves opp og ned.

F.6.4.2 Når fokken ikke er spilt ut behøver spilebommen ikke å være festet til masten.

F.6.5 Støtte for spilebommen

Det er tillatt å montere et trestykke, med spor til spilebommen, på tvers mellom ripebordene fremme i stavnen, slik at spilebommen kan hvile og støtte seg på denne når spilingen er tatt inn.

F.7 Spristake

Spristaken skal føres på spriseilets babord side.

F.7.1 Materiale:

Tre og/eller aluminium er tillatt som materiale i spristaken.

F.7.2 Dimensjoner: Spristakens lengde er valgfri.

Spristaken skal være en enkel stang (rundholt/rør), hvor tykkelse og utforming er valgfri.

F.8 Spriheis

Spriheisen benyttes til å heise opp spristaken og til å holde den oppe under seilas. Spristakens stramming av seilet reguleres ved at spriheisen slakkes og strammes etter behov under seilasen.

F.8.1 Plassering:

Spriheisen skal være plassert på mastens babord side. Den festes til masten i hensiktsmessig høyde.

F.8.2 Konstruksjon:

Til spriheis kan benyttes en enkelt- eller flerskåren talje hvor blokken i den ene enden festes til masten og hvor blokken i andre ende har et øye/løkke, som spristaken festes i. Taljens utveksling er fri.

Plassering av festeanordning for halet fra spriheisen er fri.

SEKSJON G - SEIL

G.1 Måling av seil

G.1.1 Forhold ved måling

Seilene skal når de måles være tørre og naturlig strekt. Til målingen nyttes stålbånd. Seilene bør fortrinnsvis ligge på et plant underlag under målingen. Likene strekkes med 5 kg. strekk.

G.1.2 Formler

Ved utregning av seilarealet nyttes vanlig triangelmåling og følgende formler:

G.1.2.1 Bermudarigg :

$$\text{Hoved seilareal : } \frac{a \times b}{2} + \frac{c \times d}{2} = \text{Fl. i m}^2$$

$$\text{Arealet av buen i storseilets akterkant : } \frac{i \times p}{2} = \text{Fl. i m}^2$$

G.1.2.2 Spriseil :

$$\text{Hoved seilareal : } \frac{a \times b}{2} + \frac{(e \times f) + (g \times h)}{2} = \text{Fl. i m}^2$$

$$\text{Arealet av buen i storseilets akterkant : } \frac{g \times p}{2} = \text{Fl. i m}^2$$

G.1.3 Måltaking

Mål tas med halv centimeters nøyaktighet og forhøyes til nærmeste hele centimeter. Areal regnes ut med 4 desimalers nøyaktighet og vurderes i forhold til en hundredels kvm.

G.1.3.1 Mål i fokke og storseil

- a er fokkens forlik.
- b er skjøtkausens perpendikulær på fokkens forlik.
- c er storseilets forlik (mastelik), måles fra toppen av flyndren og ned til bomfestet.
- d er skjøtkausens perpendikulær på storseilets forlik.
- e er spriseilets forlik (mastelik).
- f er skjøtkausens perpendikulær på spriseilets forlik.
- g er den rette linje fra spriseilets akterste og øverste punkt innenfor sprifeste til skjøtkausen.
- h er en naturlig plassert fallkauses perpendikulær på den under g nevnte rette linje.
- i er en rett linje trukket fra toppen av flyndren inne ved masteliket (d.v.s. fra toppen av linjen c) til skjøtkausen i akterkant av bomliket.
- p er den største målte pilhøyde i storseilets akterkant.

G.1.3.1.1 Spesielle klasse begrensninger :

Seilmål	a	Spriseilklassen :	maks. 3,55 m
"	c	Klasse E :	maks. 7,10 m
"	c	Klasse L :	maks. 5,90 m
"	d	Klasse E :	maks. 3,10 m
"	e	Spriseilets mastelik	maks. 3,05 m
"	g	I spriseilets akterkant	maks. 4,15 m

G.1.3.2 Pilhøyde i storseil

I tillegg til regler for måling av klassens hoved seilareal, skal arealet av buen i storseilets akterkant måles.

G.1.3.2.1 Klassene A - B - D - E - H - K - L

For klassene A, B, D, E, H, K og L er det tillatt i buen å ha et tilleggsareal svarende til 10 % av vedkommende klassens hoved seilareal.

Linjen "i" måles i storseilet, se pkt. G.1.3.1 ovenfor. 10 % av klassens hoved seilareal dividert med halve lengden av linje "i", gir storseilets tillatte pilhøyde.

G.1.3.2.2 Spriseilklassen

For spriseilklassen er det tillatt i buen å ha et tilleggsareal svarende til 5 % av klassens hoved seilareal.

Linjen "g" måles i storseilet, se pkt. G.1.3.1 ovenfor. 5 % av klassens hoved seilareal dividert med halve lengden av linje "g", gir storseilets tillatte pilhøyde.

G.1.3.3 Pilhøyde i fokk

Største tillatte pilhøyde i buen i akterkant og underkant av fokken er 15 cm.

G.2 Seilareal og konstruksjon**G.2.1 Konstruksjon:**

(a) Spesifikasjoner på seil : Seildukens tykkelse er valgfri.

I klassene A, B, D, E, H, K og L skal storseilet bestå av vevd duk hvor dukens fibre skal være av polyester/dakron. Samme materiale benyttes i fokken, men fokken kan også bestå av mylarduk eller av laminert polyester blandet med aramidmateriale. I tillegg kan bomullseil benyttes.

I spriseilklassen benyttes, for både storseil og fokk, vevd duk hvor dukens fibre består av polyester/dakron, eller de kan bestå av mylarduk eller av laminert polyester blandet med aramidmateriale. I tillegg kan bomullseil benyttes.

b) Spiler i seilet

1. Klassene A - B - D - E - H - K - L

Maksimum 2 spiler er tillatt i fokken, begge i akterliket.

Maksimum 4 spiler er tillatt i storseilet. Kun øverste spiler kan være så lang at den støtter seg til mast eller mastelik.

2. Spriseilklassen

Maksimum 2 spiler er tillatt i fokken, begge i akterliket.

Maksimum 2 spiler er tillatt i storseilet. Fullprofil spiler er ikke tillatt.

c) Flyndrens bredde:

Det er ikke tillatt å delta i regatta med seil hvor storseilflyndrens bredde overskrider følgende mål:

Klasse	A og B	-	20	cm	Klasse	H	-	16	cm
"	D	-	18	"	"	K	-	15	"
"	E	-	17	"	"	L	-	14	"

d) Seilutrustning:

Seilene kan utstyres med lus/tråder/"teltales".

G.2.2 Tillatt seilareal

I tabellen nedenfor er det satt opp tillatt seilareal i fokk, tillatt hoved seilareal (fokk + storseil), tillatt areal i buen i storseilets akterkant, samt "totalt" tillatt seilareal for klassene A, B, D, E, H, K, L og Spriseil.

MAKSIMUM TILLATT SEILAREAL

Klasse	Areal i fokken	HOVED SEILAREAL (fokk + storseil)	Areal i buen i storseilets akterkant	Totalt
	kvm	kvm	kvm	kvm
A	-	25,0	2,5	27,5
B	-	20,0	2,0	22,0
D	-	17,0	1,7	18,7
E	-	15,0	1,5	16,5
H	-	13,0	1,3	14,3
K	-	10,0	1,0	11,0
L	-	8,0	0,8	8,8
Spriseil	2,40	8,0	0,4	8,4

Retningslinjer for målekomiteen ved behandling av seil med for stor pilhøyde :

Et storseil med for stor pilhøyde etter gjeldende bestemmelser, kan godtas dersom hoved seilareal (fokke + storseil) pluss arealet av buen i storseilets akterkant, tilsammen ikke overskrider klassens totale seilareal.

Klassens tillatte hoved seilareal kan ikke overskrides, selv om seilets totale seilareal er mindre enn det som er oppgitt i tabellen ovenfor.

SEKSJON H - UTRUSTNING

H.1 Utrustning

H.1.1 Tiljer

Det er fritt om en vil seile med eller uten tiljer under kappseilas.

En oselvar er normalt utstyrt med to eller tre tiljer avhengig av båtens størrelse.

Når tiljer benyttes skal de være laget av tre eller kryssfiner, enten i helved, eller som trallverk. De kan perforeres for å lette vanngjennomstrømning. Tiljene skal dog være så kraftige at de tåler vekten av mannskapet uten å bryte sammen.

H.1.2 Tofter

Alle tofter ombord skal ha en tradisjonell utforming. De skal være laget av tre og være i helved, dog med unntak som nevnt i H.1.2 a) og H.1.2 b) .

a) Mastetofte

Mastetofte (seiltofte) skal være ombord under kappseilas.

I hver ende skal toften ha innfelte hakk, slik at den hviler på og er felt ned på framspantet og siglingaoken.

Eventuell forsterkning av mastetoften rundt mastehullet kan være utført i kryssfiner.

Midt i toften kan mastehullet være utformet slik at mastens posisjon kan justeres frem og tilbake i langskipsretningen.

b) Rormannstofte

Det er fritt om en vil benytte rormannstofte under kappseilas.

Toftens plassering er fri i den forstand at toften enten kan være nedfelt på hodlerongen og hvile på denne, eller den kan være spesiallaget og være plassert over hodlerongen mellom seilbenkene.

Rormannstoften kan under kappseilas legges ned på seilbenkene på tvers av båten, slik at den kan skyves frem og tilbake etter behov.

Rormannstoften kan lages som spileverk istedet for å være laget i helved.

H.1.3 Seilbenker

Det er fritt om en vil utstyre oselveren med seilbenker.

Seilbenkene er langsgående benker, fast montert, på hver side av båten mellom framspantet og hodlerongen. De skal være laget av tre, enten i helved eller som spileverk, ved hjelp av lister og mellomstykker.

H.1.4 Løygang

a) I klassene A, B, D, E, H, K og L skal båtene være utstyrt med løygang.

b) I spriseilklassen er det fritt om en vil bruke løygang eller ikke.

c) Løygangen skal bestå av en metallbøyle som går fra esing til esing og er plassert i valgfri avstand bak hodlerongen.

Løygangen skal utformes slik at det er mulig å føre rorstangen inne i båten under løygangen, og rormannen må kunne sitte/henge på ripen og likevel kunne ha full styringsmulighet over båten. Løygangens øvrige utforming, samt dimensjonering og festemåte til esingen er fri.

På løygangen kan det monteres halanordninger som gjør det mulig under seilassen å justere løygangsløperens posisjon i tverrskipsretningen.

H.1.5 Tauverk og blokker

Dimensjon og materiale på skjøter og annet tauverk er valgfritt.

Blokkens type, dimensjon og antall kan anvendes etter behov.

Dog er det tillatt med kun en bremse-/tikkeblokk på hvert fokkesjøte, samt en på storseilskjøtet.

Bruk av kryssholt og klemklype er tillatt.

Plassering av fokkeblokkene er fri.

H.1.6 HalHal for justering av seil.

Cunningham-hal er tillatt i både fokk og storseil.

Det er tillatt med regulering for strekk i bomlik (bomuthal).

Halstauet kan ha så mange blokker som trengs, det kan også reguleres fra toften.

Det er tillatt med hal i akterlik av både storseil og fokk.

Kicking-strap (bomvang) er tillatt.

Bomløft er tillatt å benytte.

Barberhal på fokkeskjøtet er **ikke** tillatt.

H.1.7 Ristropper

Kun ristropper skal benyttes til feste for bena når mannskapet henger ut over ripen for å trimme båten.

Ristropenes beskaffenhet og innfestingsmåte er fri. Imidlertid anbefales det å benytte tau, remmer eller webstroppe. Ristroppene kan monteres slik at det er mulig å regulere dem under seilassen.

Av sikkerhetsmessige grunner er det ikke tillatt å låse bena fast til ristroppene, eller til andre gjenstander ombord, ved hjelp av remmer, borrelås eller andre hjelpemidler.

H.1.8 Beslag

Utforming og dimensjonering av beslag på skrog, ror, mast, bom og spilebom, eller på annet utstyr er fri.

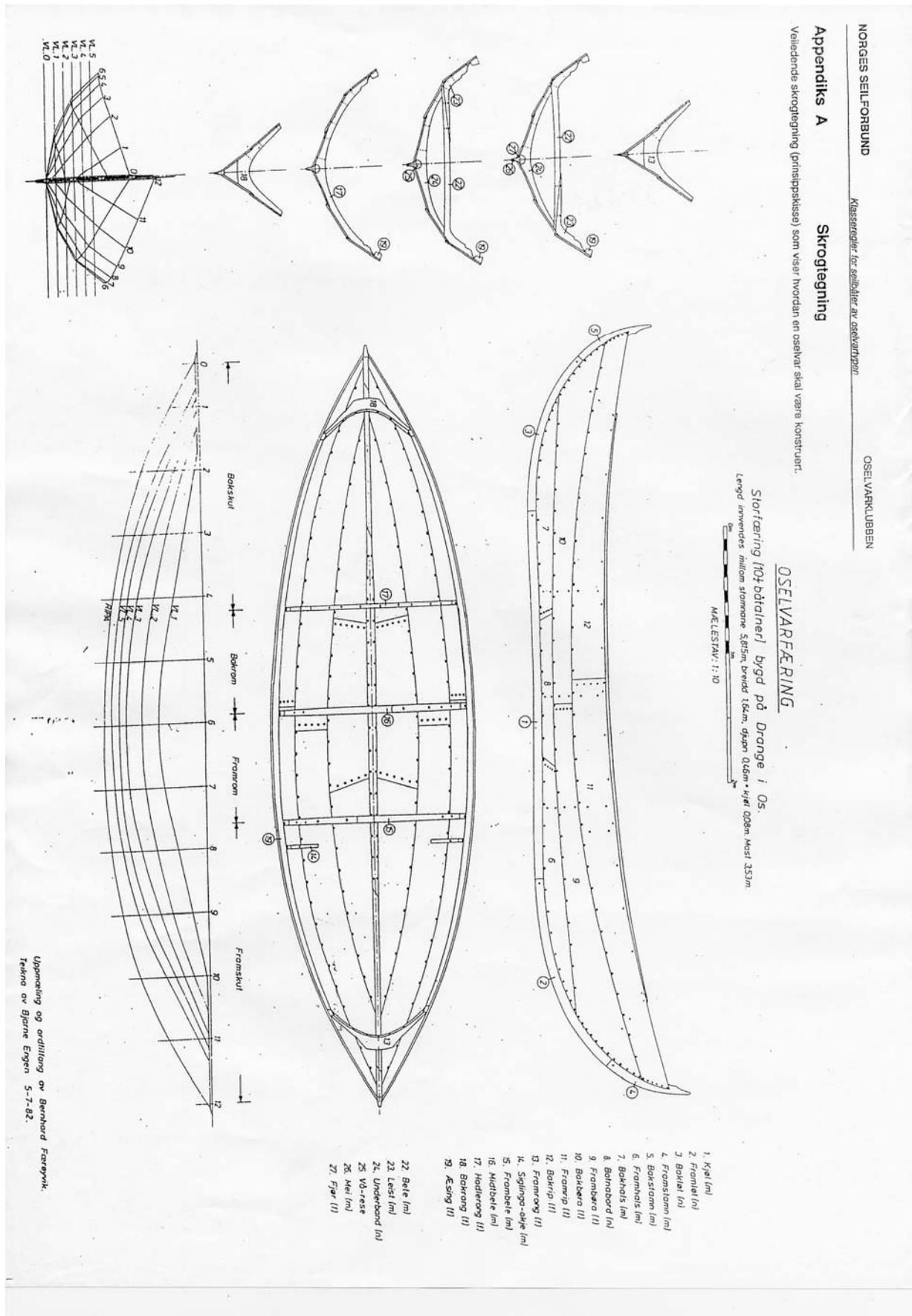
Som beslag regnes blant annet:

Rør eller metall rundt masten til avstiving og/eller beskyttelse mot slitasje fra storseilsbommen.

Metall på ripen fremfor rongen i baugen, til beskyttelse mot slitasje fra spilebomnedhalet.

Appendiks A Skrogtegning

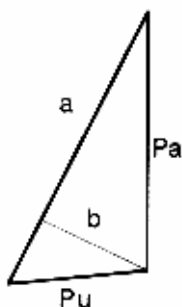
Veiledende skrogtegning (prinsippskisse) som viser hvordan en oselvar skal være konstruert.

Appendiks B

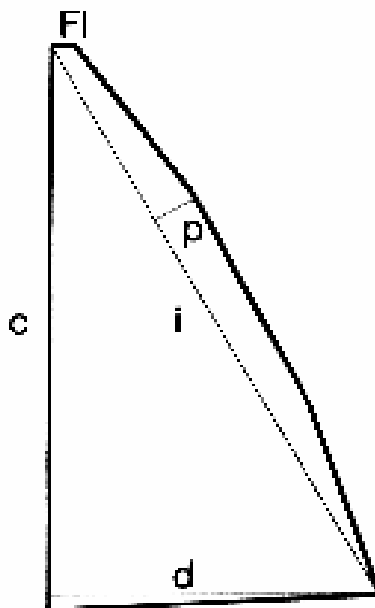
Prinsippskisse for seil

Fokke :

- a** = Fokkens forlik.
- b** = Skjøtkausens perpendikulær på fokkens forlik. Måles fra forliket til innvendig bakkant av kausen.
- Pa** = Pilhøyde i fokkens akterlik.
- Pu** = Pilhøyde i fokkens underlik.

Storseil BERMUDA :

- c** = Storseilets forlik (mastelik), måles fra toppen av flyndren og ned til bomfestet.
- d** = Skjøtkausens perpendikulær på storseilets forlik. Måles fra forliket til innvendig bakkant av kausen.
- i** = En rett linje trukket fra toppen av flyndren inne ved masteliket (d.v.s. fra toppen av linjen c) til skjøtkausens i storseilets akterkant av bomliket. Måles ned til innvendige nedre kant av kausen.
- p** = Den største målte pilhøyde i storseilets akterkant.
- Fl** = Flyndre.

Oselvklubben